

ZAKİR FƏXRİ

ŞƏXSİYYƏT VƏSİQƏSİ

Yolumu sapdım, deyəsən,
 Bu dünyaya azıb gəldim.
 Göy üzü dərdədən çatladı,
 Qoşulub bir damla suya,
 Mən o çatdan sızıb gəldim...
 Gördüm qanadlanır quşlar
 Bir səsə - Azan tərəfə.
 Adamlar ardımca gəlir,
 Gəlir mən azan tərəfə...
 Gördüm dil açıb çöl-bayır,
 Göylərdən yağış diləyir.
 Bir qarı günlərin sayır,
 Bir qoca ömrün ələyir.
 Dörd bir yanı duman aldı,
 Quşlar avaza gəlmədi.
 Qərblərdən sərxoş düşdüm,
 Ruhum namaza gəlmədi.
 Yolumu sapdım, deyəsən,
 Bu dünyaya azıb gəldim.
 Göy üzü dərdədən çatladı,
 Qoşulub bir damla suya,
 Mən o çatdan sızıb gəldim...

SƏS

Bir səsə ilişib qaldım,
 Yerimdəcə düşüb qaldım.
 Yolayırçı çaşib qaldım,
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Başım üstü bulud idi,
 Buluddanmı doğdu bu səs?
 Anam, atam umud idi,
 Umuddanmı doğdu bu səs?
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Dağ gördüm, gözüm yaşardı,
 Ruhumu xəyal apardı.
 Qoyma məni hal apardı...
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Çəkər məni yuvasına,
 Oynadar öz havasına.
 Vallah, alışı bilmərəm
 Dərmanına-davasına,
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Bu səs yaddaşımdan gəldi,
 Qopub başdaşımdan gəldi.

Bu səs göz yaşımıdan gəldi...
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Bu səs yaman tutdu məni,
 Dərya olub uddu məni.
 Kim sevdi, unutdu məni...
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Dağa-daşa saldı məni,
 Yüz savaşa saldı məni.
 Üz tutdum üzü bahara -
 Üzü qışa saldı məni.
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Yəqin bu gördüklərimin
 Gözlərimi böyütdüyü...
 Ürəyim dəyirman olub,
 Dərddi, qəmdə üyütdüyü -
 Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

XOŞ GƏLDİN, DƏRDİM, XOŞ GƏLDİN!

Göylərin yeddi qatından,
 Qərblərin ovqatından.
 Qəmlərimin çatından
 Keçib, sinəmə tuş gəldin,
 Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Yelkən oldun, üzdü gədim,
 Çiçəklədi qüssəm, qədim.
 Tumurcuqladı qələmim.
 Qaşsız baxtıma qas gəldin,
 Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Sənsiz dünyam həzin düşdü,
 Hər günümə hüzn düşdü.
 Döndün, odun, közün düşdü.
 Boş ruhuma savaşa gəldin,
 Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Üz tutdum Söz dərgahına,
 Od üçün köz dərgahına...
 Nədənə öz dərgahına
 Qayıdıb əliboş gəldin,
 Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Gözündən yüz bulaq oydum,
 İçdikcə demədim doydum...
 Mizan-tərəziyə qoydum.
 Sevgimlə baş-başa gəldin,
 Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

QARA TORPAQ, MUĞAYAT OL ANAMDAN

Yükünü çəkəmmədim,
 Arzusunda bünövrəsini qoyduğu
 evini tikəmmədim.
 ...Dumanlı köçdən ayrılıb,
 ocağı başında yanammadım.
 Işıq olub gözlərinə qonammadım,
 Qara torpaq, muğayət ol anamdan.

Qulaq asmadım
 xeyirxah dualarındakı
 yalvarışlara.

Damar-damar qəmə dönüb,
 çökdüm alınıdakı qırışlara.
 Xəbərlər tutamıdım düşəndə xəstə,
 Saxlaya bilmədim gözümdən üstə,
 Qara torpaq, muğayət ol anamdan.

Ölüm bəlli, olum yox.
 Yeri soyuq düşməsin,
 Bürüməyə şalım yox,
 İsti közümlə yetir.
 Külümdən duyur düşməsin,
 Qara torpaq, muğayət ol anamdan.

Qəbrinə gedən cığırılar,
 bəri, itməsin,
 İllərin altında qalıb
 qoy məzarı itməsin.
 Qara torpaq, muğayət ol anamdan.

TUT ƏLİMDƏN, YOLLAR, MƏNİM!

Məni yolundan elədi...
 Dağlar da durdu qəsdimə.
 Qəlbimdən bir zərrə dərdi,
 Götürüb atdım üstünə.
 Əridi dağlar, əridi...
 Köz-köz üstümə yeridi...
 Hər şey adamı aldadır,
 Acı zəhər də bal dadır...
 Tut əlimdən, yollar, mənim,

Bir gör ruhum nə haldadır...
 Düşüb gümanda azıram,
 Batıb dumanda azıram...
 Bir kor zamanda azıram,
 Tut əlimdən, yollar, mənim!
 Tamah çəkər öz yoluna,
 Günah çəkər öz yoluna.
 Gəl bu dərdin döz yoluna...
 Tut əlimdən, yollar, mənim,
 Apar məni Söz yoluna!
 Tut əlimdən, yollar, mənim!
 Qıyma şaxta, sazaqlara...
 Qərbləri yığ başına,
 Apar, apar uzaqlara...
 Apar bizi dağ başına,
 Tut əlimdən, yollar, mənim!

O AĞLAYAN KİMDİ ELƏ?

O ağlayan kimdi elə?
 Ağlaya-ağlaya gülür...
 Sinəsini qan aparır,
 Yarasının düyməsini
 Bağlaya-bağlaya gülür...
 Ocağı kül, közü gülən...
 İçə yanıb, üzü gülən,
 Göz yaşında gözü gülən
 O ağlayan kimdi elə?
 Sığınıb qərbi dağlara,
 Batıb qalıb uzaqlara.
 Qısılib ötən çağlara
 O ağlayan kimdi elə?
 Baxıb şəkil düşən daşa,
 Göydə süzən tənha quşa...
 Uşaqlığıyla baş-başa
 O ağlayan kimdi elə?
 Dayanıb yolayrıcında,

Gözünün yaşı ovcunda.
 Son Söz dilinin ucunda
 O ağlayan kimdi elə?

SƏNSİZ

Təki sən xoşbəxt ol, sən xoşbəxt yaşa,
 Bir daha demərəm "ölərəm sənsiz",
 Ömrümü birtəhər vuraram başa,
 Yaşayıb keçinə bilərəm sənsiz.

Ataram qəlbimdən qüssə, qəmi də,
 Yaşaram vəslinə yetmiş kimi də.
 Bir içim suyu da, son tikəmi də
 Səninlə şərikli bölərəm sənsiz.

Söylərəm dost, tanış-bilişlərinə,
 Qurbanam bu yerə gəlişlərinə.
 Həyatda uğurlu gülüşlərinə
 Ürəkdən şərikli gülərəm sənsiz.

Çalınar kədərim sarı sim kimi,
 Gəl çilən ruhuma təbəssüm kimi.
 Məzara baş çəkən bir yetim kimi
 İlk görüş yerinə gələrəm sənsiz.

Zakir Fəxri, hicran boş yuvam olub,
 Yaşaram gah gündüz, gah axşam olub,
 Pərvanə soraqlı dilsiz şam olub,
 İçimdə ney kimi mələmə sənsiz.

ÖLÜM

De, hara getdin baş alıb?
 Yerini, yurdu bilinmədi...
 Gördüm ki, dünya boşalıb,
 Nəydi dərdin, bilinmədi...
 Üzümlə tutdum dağlara,
 Baxdım ki, dağlar kiçilib...
 Quşlar qonmur budaqlara,
 Körpə budaqlar kiçilib...
 Göz açdım ki, təklənmişəm,
 Səhrada azan kimi yəm.
 Qərblərdə yüklənmişəm,
 Bir qərbi ozan kimi yəm.
 Gördüm dörd yanı su basıb,
 Ha əlləşdim, keçəmmədim...
 Bir az susuzdum mən kasıb,
 Bir qurtum su içəmmədim...
 Ağaclar quruyur, gördüm
 Çiyinimə yarpaq tökülür...
 Gözlərimin nuru gedir,
 Gözümlə torpaq tökülür...
 Hara getdin, söylə, hara?
 Kürəklərim buz bağladı...
 Gözlərimin suyu getdi,
 Bəbəklərim buz bağladı...

ÇİYNİMDƏ TABUT, GƏZİRƏM

Alışdım tək daşımağa,
 Çiyinimdə yük daşımağa,
 Yer yox bir tük daşımağa,
 Çiyinimdə tabut, gəzirəm.
 Dolaşıram dağı-daşı,
 Nə zər, nə yaqut gəzirəm.
 Düyün-düyün yollarımı

Aça-aça oxuyan bir
 Kökdən düşmüş ud gəzirəm.
 Çiyinimdə tabut, gəzirəm.
 Gəzirəm dörd bir tərəfi,
 Bilmirəm yolum haradı.
 Çəkər məni sirr tərəfi...
 Ölümü gördüm, deyəsən,
 Görəsən, olum haradı?
 Suyuna dolaq dəyməmiş,
 Köksünə ayaq dəyməmiş,
 Sinəsinə ox dəyməmiş
 Gözdən uzaq yurd gəzirəm,
 Çiyinimdə tabut, gəzirəm.
 Dörd yana meydan sulayan,
 Səsi ruhunu dalayan,
 Axirət deyib ulayan
 Yalnız qalmış Qurd gəzirəm,
 Çiyinimdə tabut, gəzirəm.
 Balalar çiçək doğulur,
 Gül doğulur balalar.
 Balalar göyçək doğulur,
 ...Qul doğulur balalar.
 Torpaqdan altun doğulur,
 Daşlardan yaqut doğulur,
 Nədənə şair doğulan
 Çiyinimdə tabut doğulur.
 Cox göynətdi ürək məni,
 Dərdsiz ürəyə qurd düşər...
 Silkeləmə, fəlak, məni,
 Çiyinimdəki tabut düşər!..

BİR AZ DA GƏLDİM YAXINA...

Qopdum odumdan, közümdən,
 Əllərim qopdu dizimdən.
 Bir az da qopdum özümdən,
 Bir az da gəldim yaxına...
 Keçdim ilanlı yolları,
 Daşlı, tikanlı yolları,
 Bazar-dükanlı yolları...
 Bir az da gəldim yaxına...
 Bir az da qaçdım tamahdan,
 Nəfslə çəkdiyim ahdan...
 Qurtuldum bir az günahdan,
 Bir az da gəldim yaxına...
 Aldandım dilə, dilçəyə,
 Qoca nəfsə - ağbırçəyə!
 Üz çevirdim gül-çiçəyə,
 Bir az da gəldim yaxına...
 Dünya şirə, şirələndim,
 Hər pətəkdə girələndim.
 Qəm xəlbirində ələndim,
 Bir az da gəldim yaxına...
 Çiyinimdən yükləri atdım,
 Hey üzüm üzün axına...
 Addım-addım gəlib çatdım,
 Bir az da gəldim yaxına...
 Doğmalarım döndü yada,
 Evim oldu qərbi ada...
 Dolaşib payı-piyada,
 Bir az da gəldim yaxına...
 İçim yalan, çölüm yalan,
 Bu daş dərdədən ölüm yalan.
 Çat verdi tikdiyin qalan,
 Bir az da gəldim yaxına...
 Gözlərimi bağla, Tanrım,
 Adəm olan bağlamasın...
 Ağla məni, ağla, Tanrım,
 Məni bəndə ağlamasın...